

ПРОТОКОЛ

№ 163

гр. Чепеларе, 27.11.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ЧЕПЕЛАРЕ в публично заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сона Гарабедян

при участието на секретаря Емилия СивеноваСложи за разглеждане докладваното от Сона Гарабедян Наказателно дело частен характер № 20235450200102 по описа за 2023 година. На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

ЧАСТНИЙТ ТЪЖИТЕЛ О. Х. М., редовно уведомен в предходно съдебно заседание, се явява лично и с повереника си адв. А. К., надлежно упълномощена, с пълномощно по делото.

ПОДСЪДИМИЯ А. Н. Ч., редовно уведомен в предходно съдебно заседание, се явява лично и със защитника си адв. Р., надлежно упълномощен, с пълномощно по делото.

ЯВЯВАТ СЕ СВИДЕТЕЛИТЕ Н. Р. Р. И В. Д. Х., редовно и своевременно призовани. Призованите свидетели Н. Р. Р. и В. Д. Х. се намират в съдебната зала, както и допуснатите при режим на довеждане свидетели на страните.

В залата присъства Т. А. К. – съжителка на подсъдимия А. Н. Ч..

Съдът е извършил проверка относно призоваването на страните за днешното съдебно заседание, като: страните са уведомени за днешното съдебно заседание в предходното; свидетелите Н. Р. Р. и В. Д. Х. са призовани по месторабота.

АДВ. К.: Уважаема госпожо съдия, моля да се даде ход на делото и да се продължи съдебното следствие.

ЧАСТНИЙТ ТЪЖИТЕЛ М.: Поддържам казаното от повереника ми.

АДВ. Р.: Моля да дадете ход на делото и да се продължи съдебното следствие.

ПОДСЪДИМИЯТ Ч.: Поддържам казаното от адвоката ми.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по даване ход на делото и продължаване на съдебното следствие, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

И ПРОДЪЛЖАВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

АДВ. К.: Водим двамата ни допуснати свидетели – Г. М. и М. Р..

АДВ. Р.: Водим тримата ни свидетели.

Сне се самоличността на свидетелите, както следва:

Н. Р. Р., ** години, ***, ***, ***, с адрес: с. Т., без родство и дела със страните по делото.

В. Д. Х., ** години, ***, ***, ***, без родство и дела със страните по делото.

М. М. Р., ** години, ***, ***, ***, частният тъжител О. М. е ***, без дела със страните.

Г. И. М., ** години, ***, ***, ***, частният тъжител О. М. е ***, без дела със страните.

П. А. Г., ** години, ***, ***, ***, съжителства на съпружески начала с *** на подсъдимия, без дела със страните.

Ю. Д. В., ** години, ***, ***, ***, без родство и дела със страните.

И. С. С., ** години, ***, ***, ***, съжителствам на съпружески начала с П. Г., *** съм на подсъдимия А. Ч., без дела със страните.

Съдът **РАЗЯСНИ** на свидетелите Г. И. М., И. С. С. и М. М. Р., че имат право да откажат да свидетелстват, на основание чл. 119 от НПК, както и на всички свидетели правата и задълженията по чл. 120, чл. 121 и чл. 122 от НПК.

Г. М.: Ясни са ми правата и задълженията, които имам като свидетел. Желая да свидетелствам.

И.С.: Ясни са ми правата и задълженията, които имам като свидетел. Желая да свидетелствам.

М. Р.: Ясни са ми правата и задълженията, които имам като свидетел. Желая да свидетелствам.

Останалите свидетели заявиха, че са им ясни правата и задълженията, които имат като свидетели.

На свидетелите се напомни наказателната отговорност по чл. 290 от НК, същите обещаха да говорят истината.

АДВ. К.: Моля да започнем с разпита на призованите свидетели, като предлагам да започнем с разпита на призованите свидетели, след което да продължим с разпита на допуснатите ни свидетели при довеждане.

АДВ. Р.: Не възразявам да се разпитат първо призованите свидетели, а след това – допуснатите свидетели.

Свидетелите В. Х., М.. Р., Г. М., П. Г., Ю. В. и И. С. бяха изведени от съдебната зала до разпита им.

В залата остана свидетелят Н. Р.

Съдът пристъпва към разпит на свидетеля Н. Р..

СВИДЕТЕЛЯТ Р.: Работя от три години като *** в *** – П. към *** – Ч.. Знам за какво съм тук. Не си спомням точно датата, мисля, че беше към края на август месец. Часът също не си го спомням. Може би беше около 22,00 ч. – 23,00 ч. Получихме сигнал от ОДЧ за възникнал скандал на ул. „****“. Побой беше по-точно получения сигнал. На място установихме лицето М., който беше на пътя, на ул. „****“, заедно със съпругата му, който имаше рана на главата, в областта на челото, доколкото си спомням. Имаше и рана на крака, но не помня на левия или на десния крак. Проведохме разговор и той каза, че му е нанесен побой от А. Ч.. Малко по – нагоре на улицата се бяха събрали една компания на една беседка. С колегата Х. отидохме при тях, проведохме разговор, снихме писмени обяснения. След това, доколкото си спомням, снихме обяснения и от господин О. М. и от съпругата му. Първоначално, господин Ч. спомена, че господин О. М., когато си е тръгвал от беседката (били са там, пили са заедно) е паднал по стълбите. След това, в обясненията, господин Ч. написа, че действително го е ударил, но било при самозащита. Пристигна екип на Бърза помощ, оказахме помощ на господин М. и писахме протоколи за предупреждение, доколкото си спомням и на двете страни. Мисля, че писахме и протокол за предупреждение и на *** на господин Ч.. В общи линии това е, което си спомням по случая. И господин Ч., и господин О. М. бяха в нетрезво състояние. Така ги възприех, не сме ги изпробвали с техническо средство. Когато вземахме обяснения от А. Ч., той беше на беседката. Към беседката теренът е стръмен и има стълби към беседката. Имаше осветление по онова време, но не беше много силно. Да кажем, да, осветено е. Там, където заварихме О., не съм видял следи от кръв на земята или респективно на стълбите. Реално той имаше рани и не сме се оглеждали толкова дали има капки кръв. Когато заварихме А. Ч., *** беше с него. Тогава установихме самоличността на всички, но сега не мога да ги кажа по имена. При О.М. и съпругата му бяха няколко от децата им. Когато пристигнахме на самата улица, О. беше седнал на тротоара, а съпругата му не съм сигурен как беше. Във въпросната вечер бях назначен наряд в гр. Ч.. Когато отидохме на място, на ул. „****“, съпругата на М. – Г., беше

превъзбудена от случилото се, но дали е употребила алкохол, не мога да кажа. По спомен, при разговора с нас, А. Ч. каза, че са били заедно с М. същата вечер, до малко преди случилото се. Пили са заедно, след което между тях е възникнал някакъв спор, при което О. М. си е тръгнал и е паднал по стълбите. Това ми каза първоначално А.. След това, в обясненията, които А. написа, спомена, че го е ударил при самозащита. Това е, което си спомням. Обясненията точно от А. мисля, че ги взе колегата Х.. Аз взех обяснения от *** на А.. Нямам спомен А. да е имал разкъсани дрехи по него. Мисля, че беше облечен с някакъв суитшърт. Не си спомням подробности как е възникнал самият скандал. Спомням си, че А. каза, че О. е пиян и не знае какво говори, и неща от този род. В подробности точно какво са си говорили, не мога да кажа. О. твърдеше, че и *** на А. му е посягал. О. ми спомена, че посягането е станало на улицата, не пред беседката, и че не знае защо му е посегнал. Не знам за палеж на къщата на *** на А.. Впоследствие, ако е станало нещо, но не съм чул.

АДВ. К.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

АДВ. Р.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

Свидателят Р. беше освободен от съдебната зала.

В залата беше призован свидетелят Х..

СВИДЕТЕЛЯТ Х.: От *** години работя в *** – Ч.. *** съм в група „***“. Знаем за какво съм тук. Датата мисля, че беше **.**.**** г., може би някъде около 22,00 ч. Получихме сигнал от дежурна част в *** – Ч., че има сигнал за нанесен побой, който сигнал е бил подаден от съпругата на господин М. към дежурната част в *** – Ч. Отзовохме се по адрес, на място. При пристигането ни, с колегата Р. установихме първо господин М.. Беше на улицата с * - * от неговите деца и със съпругата му. Видимо бяха емоционално превъзбудени. М. ми показва резултата от нанесени удари. Имаше рани по главата и по крака. Естествено, първо попитахме дали са се обадили на линейка, за да се отзове екип на Спешна помощ. Те ни казаха, че са го направили. След като им разпоредихме да останат на място, ние отидохме на някакво дървено съоръжение, нещо като навес, където бяха А.Ч., *** му и още няколко човека. Видно от ситуацията, която заварихме там, беше, че употребяват алкохол. Тъй като имотът е частен, с А. се разбрахме да не обсъждаме ситуацията и да подготвим документите там на място, да излезем горе на пътя.

Впоследствие, тъй като е неудобно да пиша на капака на колата, решихме с негово съгласие да слезем пак на беседката. Там вече писаха обяснения И. – *** на А., самият А. и лицето с фамилия В.. На мен лично А. ми обясни, че не е имало сбиване между него и М..

Ситуацията е била следната: М. е отишъл да пие с тях там на беседката, но впоследствие, като се е изкачвал по стълбите нагоре е паднал по стълбите и се е ожулил по главата и по крайниците. В крайна сметка, от това, което си спомням от даденото от Ч. обяснение, беше, че е имало някакво съприкосновение между тях двамата, но то е било при самозащита. След това се върнахме горе при О., съпругата му и децата, където О. продължи да обяснява как А. го е бил. Спорът е тръгнал, когато са били на беседката. О. е отишъл в беседката по покана на А. просто да се почерпят, да празнуват заедно. Доколкото разбрах, спорът е бил, че всички са стояли на масата. Жената на О. – Г., била седнала между тях. О. казва, че се е издразнил, че А. гледал по някакъв особен начин жена му. Аз за себе си си го обясних като изблик на ревност. От там тръгва спор, който прераства в саморазправа. Допълнението на А. беше, че самото сбиване се осъществява горе на улицата, върху ул. „***“. О. ми каза за А., цитирам: „Взе дървена цепеница, тръгна да ме бие и ме пребиха“. Когато пристигнахме с колегата Р., О. беше прав горе на улицата, върху този навес, където са пили. Навесът е под самата улица и има може би 10 - 12 стъпала надолу под улицата. О. не беше на тази беседка, а беше на улицата горе и беше прав, когато пристигнахме с колегата Р.. Впоследствие седна на бордюра. Обясни, че са го били, показва си раните. Беше афектиран. И Ч., и М. бяха употребили алкохол, по мое виждане. Предполагам, че е алкохол, тъй като после като отидохме на беседката видяхме, че има бутилки с алкохол. Бяха пили, но не смея да кажа, че са употребили такова количество алкохол, че да са абсолютно неадекватни, да не знаят какво

правят или да не си спомнят какво са правили в близките 30 – 60 минути. Можеше да се комуникира с тях. Действията от наша страна, като служители за опазване на обществения ред, бяха да не допускаме комуникация между двете страни, те да напишат обяснения, които с наша помощ самите изречения бяха построени, за да бъдат разбираеми и съответно да викнем линейка, но това те вече го бяха направили. По съответния ред докладвахме на дежурната част. Направихме предупредителни протоколи и на А., и на М.. Пуснахме да върви запис на мобилните камери по време на обработване на сигнала и това бяха нашите действия. При пристигане на линейката все още бяхме там. Колегата Р. беше по-близо до О.. Аз бях при А. и пишехме обясненията. Като се качих горе на пътя, видях, че О. е с превръзки на главата, бяха му оказали първа помощ и го бяха освободили. Разбрах от О., че ако има нещо нужда, са му казали, че може пак да звъни на спешния екип. Аз лично не съм виждал визуално да има особености по облеклото на А. – да е раздърпан, да има нещо скъсано. Не видях да е бил ударен и не си спомням да ми се е оплаквал да е бил ударен. Спомена за спора и че О. бил паднал по стълбите. Нямало е съприкосновение. Впоследствие А. каза, че е имало физическо съприкосновение, но е било самозащита. Попитах го за каква самозащита става въпрос, а А. само ме попита дали има право да пише самозащита. Отговорих му, че както го е възприел, така може да го пише. В тази тъмница не съм забелязал да има някакви капки кръв по тротоара, още по – малко по стълбите, които доколкото си спомням бяха без покритие, като изкопано. На улицата също не видях кръв. Видях кръв по дрехите на О., по лицето му и по краката, по крайниците. Когато отидохме там, на място, Г. беше там. Беше доста притеснена видимо, с изказвания: „Елате да видите. А. преби мъжа ми, няма причина да го прави, пък го преби“. Не ми се стори да е използвала алкохол. Имаше адекватно поведение, но не сме използвали техническо средство, за да я изпробваме. Чисто като поведение, не ми се стори да е употребила алкохол. На улицата имаше дърварник, отстрани. Където заварихме О., на 3 - 4 метра от другата страна имаше дърва. Бяха нарязани на около 1 метър и мисля, че имаше нещо сложено върху тях, като покривало. А. беше облечен с някакъв суитшърт, доколкото си спомням. Това, което знам от Г., когато започна да ми обяснява е, че тя и О. са били някъде на центъра. А. и О. са се чули по телефона и А. е отправил покана към О. да отидат заедно с Г. там, на беседката. Мисля, че Г. ми спомена, че е имало спор за музика, но по – скоро, на това, което натърти съпругата е, че О. и А. са се скарали заради нея. Когато отидохме на място, на улицата, пак се връщам на разговора с Г., тя ми показва там, където бяха наредени дървата и ми каза, че докато е траела цялата ситуация с физическите разприавии между О. и А., комшията им горе, е бил на терасата, но той, цитирам: „Се скри като мишка“. Аз не съм виждал да е идвал зетят на Г. докато работехме по този случай. Спомням си, че А. ми каза за бутилка от девинска вода, малка бутилка – 500 мл., с която О. е искал да го удари. Доколкото разбрах, това е било като провокация към А., а не че О. го е ударил. Искал да го удари и понечил да го удря с бутилката. Не разбрах дали в тази бутилка е имало течност или не. Когато А. ми я показва, не си спомням дали вътре имаше течност. От колеги от *** разбрах, че на следващия ден децата на О. са отишли да палят някакво пране на А. ли, на майка му ли. Нещо такова дочух, като аз го възприех като някакво отмъщение.

АДВ. К.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

АДВ. Р.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

Свидетелят Х. беше освободен от съдебната зала.

АДВ. Р.: Аз имам конкретно предложение за споразумение. Предлагам О. да оттегли тѣжбата си и да прекратим производството по настоящото дело, защото след един ден срещу О. ще бъде заведено дело за унищожаване и повреждане на чуждо имущество, собственост на брата на А.. Има данни, че О. е накарал двете си деца да отидат и да извършат този акт на палеж. Предлагам да приключим делото още сега, без да разпитваме свидетелите.

ПОДСЪДИМИЯТ Ч.: Поддържам казаното от адвоката ми.

АДВ. К.: Предлагам да приключим със свидетелите и едва тогава да говоря с доверителя ми

относно предложението за споразумяване.

ЧАСТНИЙТ ТЪЖИТЕЛ М.: Поддържам казаното от повереника ми.

АДВ. Р.: Не възразявам.

ПОДСЪДИМИЯТ Ч.: Поддържам казаното от адвоката ми.

В залата беше призван свидетелят Г. М..

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Знам за какво съм тук. На **, **, и ** август тази година имаше празненства в парка, вечерта. Случката стана на ** август. Бяхме с мъжа ми и децата ми на празненството. Стана към 19,30 часа и моят мъж каза, че Наркоопският магазин работи до 20,00 часа и ако искам, да се прибираме, за да може да си вземем ядене от магазина преди да затвори. Докато бяхме в парка съпругът ми О. изпи две кенчета бира – едното си го купи, а другото го почерпи негов колега. Тръгнахме да се прибираме, влязохме в магазина, напазарувахме си и се прибрахме. Влязох в банята, за да може да приготвя децата за другия ден, защото са на училище. През това време звънна телефона на О. и чух, че говори по телефона, но не знаех с кой говореше. Попитах го с кой говори и О. ми каза, че говори с В., братът на А.. Попитах защо В. му е звънял и О. каза, че му е звъннал, за да отидем на беседката. Казах му, че по това време няма да ходим. След това В. пак му звънна и му каза: „Брат, яла на беседката”. Тогава О. се съгласи. Беше вече тъмно, към 20,30 ч. – 21,00 ч. може би. Не съм погледнала часа. Отидохме на беседката. Бяха доста хора там. И сестрите на А. бяха там, но те станаха и си отидоха, след като се поздравихме с „Добър вечер”. На беседката останахме В., А., В., Ю., зетят на А. и В. – на сестра им мъжа, аз, мъжът ми и П., която живее с И.. На тези хора знам имената. Другите ги познавам, но не им знам имената. Когато ходих последно на беседката, масите бяха две. Мъжете бяха на една маса, а ние жените бяхме на друга. По едно време говорих с П., защото тя си сипа едно зелено питие, мента ли, мастика ли, с газирана вода и лед. Тя ми предложи и на мен да сипе, но аз ѝ отказах, защото не пия. Поисках само една газирана вода с лед. По едно време погледнах мъжа ми и го попитах какво пие и той каза, че пие водка. Видях, че И. му сипа от едни такива големи шишета - по един литър ли, по колко бяха. Мъжът ми и В. станаха да играят кючек. Казах на И. да пусне кючек и той им пусна. Стана А. и намали музиката. Моят мъж го попита защо намали музиката и А. каза, че ***** не слуша, **** и не сме му приятни на масата. Нито извинение, нито нищо. Само един среден пръст. Тогава казах на моя мъж: „Те ще ни викат на беседката и накрая ще ни обиждат, няма смисъл. Ставай, за да може да се приберем, защото А. е проблемен човек, когато пие и не знае какво прави”. По принцип цялата махала знаят каква стока е А., когато пие. Докато бяхме на беседката не е ставал спор между А. и О.. Само се дразнеха за музиката. Мъжът ми не залиташе. Около един час бяхме на беседката. Беседката е от долната страна на главния път. Има две стълби, по които се слиза и се влиза в беседката. Ние станахме и тръгнахме да се прибираме. Винаги, когато се прибираме, имаме навик да стоим до една къща с осветление и си говорим с комшиите. Все там стоим. Нашият комшия ни спря и ни пита какво правим. О. му каза: „Как да не се ядосва човек. Хем те викат да ядеш и да пиеш, хем те обиждат с цялото нахалство”. През това време докато ние говорихме с комшиите, дойде А. и попита О. защо се сърди. Мъжът ми му каза, че не сърди, и че ако е знаел че той е там, нямало да отидем на беседката, защото е проблемен човек. А. беше облечен само по потник, без тениска. По едно време, не знам какво му стана на А., но си скъса потника. Там, където живеят комшиите, под тяхната тераса имаше дърва, покрити с найлон и отгоре заковани с летви. А. отиде да дръпне летва и през това време ние само стоим и гледаме какво става. Изведнъж гледам И.. идва от отгоре и докато да кажем „Чакай, И., какво правиш?”, И. и А. събориха О. и той падна с лице към земята, точно в краката на А.. Първо И. събори мъжа ми, а после А.. Това се случи за секунди. А. опита да изкара летва, но не можа и започна да удря О.. Хвана го за косата и го удряше в земята. О. само скимтеше и викаше. По едно време чух И. да казва: „А., удряй, удряй този боклук мръсен, долен. Майка му ще еба на този ****“. Не стига че А. го удря, а и го мачка с краката. Тогава найдах начин да се мушна между тях, за да спасявам мъжа ми. И.

ме хвана и ме мятна към един кош за боклук и паднах. Тогава ми падна телефонът. Станах, огледах се, за да си намеря телефона, намерих го и се обадох директно на дежурния на полицаите. Помолих да изпратят патрулка и Бърза помощ. П. ме видя, че говоря по телефона и каза на А.: „А., В., дайте да се качваме нагоре, че Г. звъни на полицията”. Тогава А. остави О., който беше в безсъзнание. Не искам да събирам грях на душата си, кой го е казал, кой не, но чух: „Нека да звъни Г. на полицията. Това не ме интересува и не ме е страх от полицията.” Тогава те оставиха О. и тръгнаха нагоре да вървят. Аз осъзнах О. и го накарах да седне под крушката, на една малка пейка. Винаги седим там, на нея. Първо дойде полицията. Видяха в какво състояние е и ме попитаха дали съм казала да дойде и бърза помощ. Казах им, че като подавах сигнала, съм казала да изпратят и патрулка, и Бърза помощ. Не знам след колко минути дойде Бърза помощ. Видяха го и искаха още същата вечер да ни вдигат за гр. Смолян. Аз отказах. Ако има гадене, повръщане, виене на свят, тогава ще ходим в гр. Смолян. Вечерта О. я изкара много тежко. На другия ден сутринта станахме и се обадохме на майка му и баща му. Обяснихме им какво е положението. Майка му и баща му дойдоха, взеха ни и ни закараха в Бърза помощ. От там директно ни вдигнаха за гр. Смолян, където ни казаха, че О. е със сътресение на мозъка. Очите му бяха подути и затворени. Това става на ** август. Аз исках да остана с него като придружител в болницата, но не ми дадоха. През това време, в което бях с О. в болницата в гр. Смолян, А. хваща моите три деца. Двете ги бяхте и ги мушка в багажника на колата. Казва им: „Ще ви карам там, където в момента е баща ви. И вас ще ви карам там, където не трябва”. Прибрах се у нас, децата ме видяха и започнаха да плачат. Попитах ги защо плачат и децата ми обясниха, че А. ги е хванал пред магазина, бил ги е и ги е мушнал в багажника, и им е казал, че ще ги вкара там, където е вкарал татко им. На другия ден отидох с майката на О. в гр. Смолян, в болницата, за да видя какво е състоянието му. Влизам в стаята и виждам, че очите му са затворени от подутото, не може да гледа. Започнах да се изруквам (викам). Лекуващият лекар ме попита защо викам и му казах как да не викам, като гледам в какво състояние е мъжа ми. Тогава лекарят ми каза, че това е нормално, след като има сътресение на мозъка, от ударите. Трудно се хранеше и исках да остана за придружител, но не ме оставиха. В деня на случката на беседката не бях пила алкохол. По принцип не пия такива неща. Аз пих газирана вода с лед. Аз съм на ** години и до днешния ден не знам какъв е вкусът на алкохола. В беседката, на масата на мъжете имаше повече мъже, отколкото имаше жени. Жените бяхме две. Имаше обиди само от А. към мъжа ми О.. Към мен е нямало обиди или нещо като някой да ме ухажва. Никой не е давал повод на моя мъж да ревнува. Нямаше такова нещо. На другия ден ние бяхме в Бърза помощ, когато дъщеря ми ми звънна и каза, че полицаите ме чакат вкъщи, защото А. и А. са запалили на В. къщата. Същите деца са, които А. ги беше бил и вкарал в багажника. Едното е на ** години, а другото е на ** години. Прибрах се и полицаите бяха там. Питаха ме защо не съм казала, че съм в Бърза помощ, за да дойдат там, а не да се прибирам. Казаха, че няма нищо страшно, но децата са направили еди – какво си. Казах на полицаите, че нямам вина. Не сме накарали децата да го направят и дори не знаем за какво става въпрос. След това говорих с децата защо са го направили и ми казаха: „Мамо, едната причина е, че отмъщаваме за баща ни и втората причина е, че А. ни наби и ни мушна в багажника”. Не са ми казвали, че О. ги е накарал да направят палежа. Вечерта биха мъжа ми, а на другата сутрин децата са отишли да запалят палежа, докато аз бях в Бърза помощ. На ** август вечерта А. ги е вкарал в багажника. От децата си разбрах за случката с багажника. Нямаше ме вкъщи. Бях в гр. Смолян с мъжа ми. Хванах си такси към 7,30 ч. – 8,00 ч. вечерта и се прибрах. Тогава децата започнаха да плачат и ми разказаха какво е направил А. с тях. Тогава се обадох на полицията, дойде патрулка и им обясниха какво е станало. Полицаите се качиха към А., но не знам тогава какво е станало и какво обяснение е дал А.. След като запалиха къщата на И., не съм говорила с децата, защото тогава полицаите бяха с децата. След като полицаите пуснаха децата, ги разпитах какво е станало и те казаха, че си отмъщават за баща им. Плачеха за баща им, че А. го е бил и за

това, че ги е мушнал в багажника. За това, че са запалили къщата на И., не плачеха. Децата бяха много притеснени като видяха в какво положение е баща им. Да Ви кажа честно, абсолютно не съм обърнала внимание на това, че децата са палили къщата на И.. Повече внимание обръсах на мъжа ми. О. никога не е носил дълга коса. Аз съм от ** години с мъжа ми и той никога не е носил такава дълга коса.

АДВ. К.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

АДВ. Р.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

Свидателят М. остана в съдебната зала.

В залата беше призван свидетелят М. Р..

СВИДЕТЕЛЯТ Р.: Знам защо съм тук. Не съм била свидетел на случката, когато са били О. на **. **. **** г. Нищо не знам, на следващата сутрин научихме. О. живее 4 - 5 къщи по-назад от мен. На следващата сутрин, след случката, внучката ми каза, че баща ѝ е бил бит и аз отидох да видя сина ми. Имаше главоболие, болки по цялото тяло и ми казах да го караме в Бърза помощ. Закарахме го до Бърза помощ тук. Жена му отиде с него в болницата в гр. Смолян, с линейката. След това, на втория ден отидохме с мъжа ми да видим О. в болницата. Той ми е *** баща. Окото му беше цялото синьо, лицето надут. Не можах да го позная. Казах на лекаря, че той не е бил така и попитах какво му е станало пак. Тогава лекарят ми обясни, че от това където са го ритали, лицето и окото са му станали така. Синът ми най – много се оплакваше от наранявания по главата, лицето и тялото. Аз като отидох в болницата да го видя, синът ми беше на легло, не ходеше. Лекарят не го пускаше да излиза навън. Лечението му в болницата в гр. Смолян май траеше седем дни. При изписването отидоха Г. и мъжът ми. Когато синът ми се върна от болницата, аз отидох да го видя. Пак беше надут, цялото му око беше синьо, имаше лепенки. Каза, че най - много го боли главата и не може да спи от главоболие. След като се прибра от болницата, всеки ден виждах сина си. Не мога да кажа колко точно време мина докато се оправи напълно, но някъде около 15 дни минаха още след като го изписаха. Не мога да кажа дали лекарите са препоръчали след изписването да се правят превръзки на О. или нещо такова. Те си знаят. По време на случката О. работеше май в *****, но след като се случи това, той не ходеше на работа. Преди случката О. работеше в ***, като ***, ***. В *** не работят постоянно. Преди работеше постоянно в ***. О. не е имал прическа с дълга коса. Към момента на случката косата му беше малко по-дълга от сега.

Съдът **УКАЗВА** на защитника на подсъдимия да поясни каква е относимостта на задавания въпрос относно дължината на косата на частния тъжител към обстоятелствата от предмета на доказване.

АДВ. Р.: Въпросът, който се отнася дали О. е бил някога с дълга коса, е много важен. Това е едно от твърденията на основната свидетелка, която казва, че А. е хванал О. за косата и го удрял в земята.

АДВ. К.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

АДВ. Р.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

Свидателят Р. остана в съдебната зала.

В залата беше призван свидетелят И. С..

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Аз съм *** на А., О. го познавам като комшия. Случката беше на моята беседка. Реших да купя едно място там, където живее майка ми – ул. "*****" № **. Купих го от *** К.. Имам две дъщери и двама сина, които по - късно ходят нагоре, където има направени беседки. Решихме да си направим наша беседка, за да не ходят децата нагоре, защото има всякакви хора и карат коли много бързо. Когато започнах да правя беседката, О. винаги идваше и помагаше. Нямам лоши намерения към тях. Помагал ми е и съм благодарен за това. И аз съм му помагал. При мен и него няма даване на пари и подобни неща. По професия съм *****. ***. Все като му се развали **** на О., той го донася у нас и му го правя., без да съм му вземал пари. От моята къщата до къщата на О. не съм смятал колко метра има, но може да има 100 м. - 150 м. Беседката е на 20 м. от неговата къща, по асфалт.

Решихме да се съберем братя и сестри, защото едно хубаво нещо направихме и за нас. Моето семейство е голямо и няма къде да се събираме. За това е тази беседка. Взехме кюфтета и кебапчета, хапнахме, пийнахме с братята и сестрите ми, но сестрите и другите ми братя си отидоха. Останахме аз, А., Ю. Д., моята жена и моите деца, за да си допием. По едно време дойде едно дете на О., не знам как се казва, и попита дали може неговите родители да дойдат. Казах му да дойдат, да пият по една ракия, няма проблем. Все пак ми е помагал и за благодарност. Не съм се обаждал на О. да го каня да дойде, защото моят телефон свири с блутут към караокето. Трябва да спра музиката, за да се обадя. Не се е обаждал на О. и никой друг от семейството ми. Дойдоха О. и жена му, пиха по 2 - 3 ракии. По време на тръгване, стана нещо с музиката. О. искаше някаква музика, а аз не разреших повече да се слуша. А. пусна на О. две песни, но аз не слушам тяхната музика. Аз слушам само сръбско и българско, народно. Тогава казах на А. да спре онази музика и да пусне сръбско, защото той беше до компютъра, до телефона откъдето се пуска музиката. О. се ядоса, че не му пускат музика и стана и си тръгна със съпругата му, ядосан. За момента не е имал непристойно поведение. По време на процеса на правене на тази беседка, съм направил едни високи стълби. И когато О. си тръгна с жена му, той падна. Тогава А. и Д. станаха да му помогнат, за да го изкачат нагоре, защото и О., и жена му бяха употребили алкохол. В мое присъствие жената на О. не пи алкохол. Много други пъти съм виждал жена му да пие бира. Не съм сигурен колко бири може да изпие тя. Аз пия две – три и си тръгвам, а те стоят по цяла нощ. О. пие денонощно твърд алкохол. Той винаги си е пиан. В беседката, тогава му предложих домашна ракия и водка. Бутилките бяха на масата и О. сам си сипваше. П., жената, с която живея на съпружески начала, домакинстваше. Тя винаги домакинства – салати, каквото е нужно и алкохол разлива на гостите. В тази беседка има две големи маси - 1,50м./2,00 м. На О. жена му седна на масата в дясно, в кишето до стъклото, а О. седна срещу нас, на масата в ляво. Седнаха на различни маси, което ме учуди. Не бяха един до друг. Даже детето на О. седна до майка си, а след това отиде да седне до О.. Като падна О., всички видяхме, че падна, А. и Ю. Д. станаха да му помогнат. Бях употребил доста алкохол, не бях адекватен и нямаше как да отида да му помогна. От там нататък какво е ставало, не помня. Не съм видял, не съм чул. Не сме се карали с О. заради музиката. Не сме се обиждали и не сме се псували. О. се изнерви заради музиката и каза на жена му да си тръгват. Когато се излиза от беседката се тръгва по стръмното и О. там падна, като излизаше от беседката. Нямаше нужда да се вика полиция за едно падане. Ако имаше такава нужда, първо аз щях да викна и Бърза помощ, и полиция. Пиан човек пада, аз какво да направя. Нямам вина за това нещо. И аз съм бил пиан, и аз съм падал. Той ден и нощ е пиан. На ** август, като са вдигнали О. в гр. Смолян, на *** август си го докараха. Докара го баща му, който има лека кола. На ** август моята комшийка Н., М., даде жалба срещу тях, че децата на О. са влизали в нейната колата. Полицайте бяха там и О. беше с Г. при тях, за да дават обяснения. Тогава О. вървеше си добре, лицето му беше както си е. Нямаше сини очи. Имаше само една цицина, която сигурно е от падането. А. и Д. отидоха да помогнат на О. да стане, когато падна. Аз не бях адекватен и не съм излизал от тази беседка. Беше ми драго, че се бяхме събрали братя и сестри и се почерпих повече. Никога не съм викал на А. „Удряй го този ***. Убий го”. Не съм излизал на улицата да удрям О.. Аз не съм излизал от беседката. Аз съм неадекватен, как да изляза на пътя. Трябва и аз да падна. Имам *** – К. С., който е ходил на гости, да пият при И. К., който е от махалата. Там е бил и О. и разправял, че ще трепе с тръба А.. Не ми е ясно за какво ще го трепе, а и не съм питал. Не съм разбрал причината за тази неприязън. Това ми го сподели ** К., след като стана случката на беседката. Преди случката е нямало влошени отношения между А. и О.. У нас съм канил О. да идва да пие и А. е бил там, но нито са се карали, нито нищо. На беседката нямаше нито полиция, нито бърза помощ. Някъде след един час дойде полиция на беседката, за да ни разпитват. Питаха ни какво се е случило на беседката. Казах, че нищо не се е случило на беседката. Показах къде е паднал О., и че са го извели нагоре. В мое присъствие А. даде

обяснения пред полицаите. Всички там дадоха обяснения. Не си спомнян какво е казал А. на полицаите. След това не ми е споделял какво е казал, писал. Никой не ни е помагал да си напишем обясненията. Когато *** К. е чул за това, че О. ще трепе А., това е било преди случая на беседката. На ** август брат ми К. дойде да прием бира и тогава ми го разказа. Не мога да кажа преди колко време *** К. е чул О. да казва това, но няма един месец преди да стане това нещо на беседката. На ** август О. беше пратил децата му да ме запалят с бензин. Където ми е просторът, има шперплат. Зад шперплата има две големи газови бутилки. Ако беше гръмнало, не знам...Знам, че О. е пратил децата, защото няма кой друг да ги прати. Децата сами са си разправяли по пътя, че са ме запалили, защото баща им ги е пратил. Не съм виждал О. с дълга коса. Винаги е подстриган късо. Онази вечер на беседката А. беше облечен с една червена тениска. След това, когато А. се върнаха с Д. от пътя, като изпращаха О., А. нямаше тениска. Беше гол до кръста. Не знам за случай, в който А. да се е опитвал да вкара децата на О. в колата. Не съм чул за такъв случай. Ако имаше нещо такова, щеше да се чуе в махалата. Щяха хората да реагират. Няма никой право да ти качва детето където и да е. Може да ги е качил, за да си ги откара, но зорлен да ги качи, не. Не съм разбрал А. да е качвал децата на О. в някаква кола. Сега от Вас го разбирам. Полицията не ни е викала, за да ни пита за такъв случай. Пожарът беше пред моята къща, пред вратата. Има дървено антре, което използваме като за лятна кухня. Там е газовата ми уредба с котлони. Зад тях има шперплат, а зад него са ми дрипите (дрехите). Спах в този момент и ме събуди синът ми да ми каже, че се е запалило. Когато излязох и дойдоха полицаите, тогава загасих пожара. Полицаят ме накара да го загася. Преди това не взех мерки, за да го загася. Моят син е видял, че са го запалили децата на О.. Имената на децата са *. и *, но не мога да кажа колко са големи. Децата сами са си избягали. Предприех мерки първо да викна полиция. Когато полицаите дойдоха, накарах единия полицай да снима пожара и тогава го загасих с вода. Изгоряха моите работни дрипи (дрехи), които струват 170 лева, *****.

Можеше и цялата къща да изгори. Тя е стара къща, може би от 100 години е. Ако се хване дървенията, ще се хване и покривът. Онази вечер на беседката О. искаше *** музика. Един или два пъти А. му пусна музиката, която искаше. След това аз накарах А. да я спре и да ми пусне *****. О. настояваше да пускаме още пъти ***** музика. О. и В. играха кючек на цялата песен. Бях съгласен да играят, но не може едно и също да искат да се пуска. Аз не слушам такава музика. На беседката жени бяха Г. и П.. Не е имало подмятания по адрес на жените, така че да се даде повод на О. да ревнува. Онази вечер не бях в адекватно състояние. Не знам колко съм изпил. Като седна да пия, не си броя чашите. Видях как О. падна, защото стъклото е голямо. Не съм излизал от беседката, за да видя дали О. е имал видими наранявания. Само видях, че вървеше и падна. А. не е агресивен. Комшиите не се страхуват от него. Израснали сме заедно с комшиите. Няма как да е агресивен, нали ще има дела.

АДВ. К.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

АДВ. Р.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

Свидателят остана в съдебната зала.

В залата беше призован свидетелят П. Г..

СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Случката на беседката беше на ** август тази година. Помня този ден, защото О. и Г., с малкия им син Е., присъстваха на нашето събиране. Ние се бяхме събрали на нашата беседка, дойде техният син Е. и попита дали може да дойдат майка му и баща му. Казахме, че може да влезнат вътре и те влязоха. Разправията започна с музиката. О. имаше претенции за музиката. Ние по принцип си слушаме ***** музика, а той искаше по-весела музика, за да може да играе. След това О. се ядоса и каза, че с А. и с компанията не може да се пие, тъй като не сме му угодили на музиката. О. и Г. дойдоха пияни. О. си носеше кенче бира в ръката. О. искаше весела музика, за да може да играе. Искаше *** песни. Пуснахме му такава музика, но нещо не му хареса, ядоса се и си тръгна. Той оспорваше, че не може да играе на нашата музика. Казахме му, че след като свърши тази песен, ще му пуснем каквато иска песен, но така и не изчака да му се пусне песента. стана и си тръгна. Докато бяхме в

беседката, нямаше разправии или обиди. След като си тръгна, О. започна да псува А.. О. излезе от беседката и тръгна да се качва по стълбите, но залитна. След това жена му се развика за помощ. Излязохме от беседката аз, А. и Ю.. изкачихме го горе на пътя и след това го заведохме малко по-надолу от тях. О. накара сина си Е. да извика зет му и се изправи. След това О. държеше в ръката си туба от минерална вода. Започна да я гърчи и тръгна да посяга да удры А.. О. залитна и искаше да се хване за А. и му скъса тениската, която беше червена, при което О. падна напред. Това се случи на пътя, малко по – надолу от нашата беседка. О. падна на асфалта. Имаше една шахта. Ние си тръгнахме и след това жена му на О. се развика да подава сигнал на полицията, че ние сме го били. Аз лично не съм удряла О.. Не съм видяла и А. да го е удрял. Когато О. си тръгваше от беседката, също никой не го е удрял. Мъжът ми даже изобщо не е излизал от беседката. О. и Г. дойдоха някъде към 9,30 ч. вечерта, а падането на О. да е било към 10,30 ч. – 11,00 ч. вечерта. През времето, в което О. беше на беседката, един или два пъти поиска да му се пуска *** музика. Причина за тази разправа беше музиката и О. я направи тази причина. О. каза на А. „Майка ти ще еба“. А. не е агресивен и не се пали лесно да налита на бой. Не беше и пиан. На следващия ден ни запалиха. На сутринта, на следващия ден, ме извикаха на работа. Някъде към 8,00 ч. сутринта, по – големият ми син Н.Г. е видял как А. и А. са вървели. Той ги е попитал къде отиват, а те са казали, че отиват до комшията да вземат някакви дъски или бензин. Синът ми се е усъмнил и след като отишъл, видял подпалването на дрехите. Съпругът ми е спял и синът ми го е събудил, за да излязат навън и да загасят пожара. След това са подали сигнал на полицията. Явно са загасили пожара и след това са извикали полицията, или преди това. Ще Ви излъжа, защото аз не бях в дома си. Бях на работа по това време. По съмнения, баща им ги е бил предизвикал да дойдат и да направят този пожар. Разбрах го това, защото децата сами са били признали. Имало е комшии и когато децата са вървели, са спрели малкия син на О. – А. и децата са казали, че баща им ги е накарал да направят този пожар. Казали са също, че ще има следващ палеж, през вечерта. Веднага подадох сигнал към полицията, към Районния съд и към Общината. Идваше проверка всяка вечер. Даже там, където са запалили пожарът, намерихме туба от газирана вода – 500 мл., с бензин. Буквално дрехите на съпруга ми бяха изгорени. След като са дошли от полицията, видели са случая и са снимали. Когато полицията е дошла, не знам дали е бил загасен пожарът, защото не съм била там. Като информация, кадяло (димяло) е. На вечерта, след пожара, няма такъв случай някой да вкара двете деца на О. в някаква кола, в багажника. Аз не съм чула за такъв случай. Не знам дали други хора знаят за такъв случай. Не е идвала полицията същия ден да предупреждава в махалата да няма саморазправи. Не знам дали вечерта полицията е ходила при О., за да ги предупреди да не палят. Не съм чула и не съм видяла.

АДВ. К.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

АДВ. Р.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

Свидателят Г. остана в съдебната зала.

В залата беше призован свидетелят Ю. ..

СВИДЕТЕЛЯТ В.: Познавам А. и О.. Случката беше на ** август. Същата вечер А. ми се обади да ида да пием по някаква водка. Аз се качих нагоре. На беседката бяхме аз, А., И. С., П. Г.а и си пиехме. По едно време, малкият син на Г. и О. – Е., се извика кои сме там и дойде до беседката да пита дали може да дойдат при нас. И. С. ги покани. Дойдоха О. и Г. и седнаха срещу нас. Даже И. С. нахрани малкото им дете. Имаше на разположение водка и ракия на масата. Не помня точно какво си сипа О.. Пихме, правихме мохабет, музика слушахме – *** песни. О. поиска една песен, А. му каза, че няма да му пусне тази песен и О. се разсърди. Стана и си тръгна. Беше пиан. Пиан дойде на беседката. По стълбите нагоре, като си тръгна, падна. Ние двамата с А. излязохме лично и го хванахме под ръцете, и го изкарахме на пътя. И по пътя го държахме да стигне по – близко до тях. Не сме го качвали чак до горе. Пуснахме го близко до тях. Дойдоха още двама негови синове – А., не знам

името на другото дете, и О. им проговори ***, да викнат зетя на О.. Разбрах какво им каза, като видях, че веднага дойде зетят на О.. След като викна зет му, ние с А. се обърнахме и си тръгнахме. Имаше едни изрезки до тротоара и О. тъпчеше едно шише, като казваше на А. „Ще те сваля, ще те сваля”. Един вид го заплашваше. Хванах А. да си ходим към беседката и О. в гръб скъса на А. тениската. Червена тениска. След което ние се прибрахме към беседката. Надолу по асфалта дали е паднал, дали е ставал, не съм видял нищо. Дойде линейката, започна да го превързва. След това дойде полицията нас да ни разпитва. Г. през цялото това време беше с него. Когато дойдоха на беседката, Г. не съм сигурен дали беше употребила алкохол, но О. си беше видимо пиян. На беседката Г. пи бира. За първи път сядам с Г. и О. на маса. Виждал съм О. пиян по пътя. Не сме имали караници. Това беше първият път, когато сядам с тях на маса. В беседката О. каза на А., че не са се разбирали никога и няма да се разберат. И тогава О. стана и си тръгна. Видяхме с А., че един вид О. не може да се качи по стълбите и му помогнахме. Като го оставихме близо до тях, там нямаше нито боища, нито нищо. След като слезна зет му, ние се прибрахме към беседката. Докато дойде полицията, О. и зет му псуваха нещо от там, викаха, обиждаха. Не знам как се казва зет му. Полицайте дойдоха, обяснихме за какво става въпрос. Линейката дойде, превързаха О. и не го вдигнаха за гр. Смолян. Разбрах, че О. на ** август е бил вдигнат за гр. Смолян. На ** август си беше тук в гр. Чепеларе. Видях го. Разхождах си коня от нас нагоре и от тяхната къща се чуваше музика. Видях самия О. с децата му и с жена му пред къщата. След това съм го виждал из града. Беше превързан. Имаше лепенки по лицето. Едното око, дясното, му беше леко синьо. Имаше и лепенка. На лявото око нищо му нямаше. Добре си ходеше - нито куцаше, нито нищо. Не съм виждал А., И. или жената на И. да посягат и да удрят О.. Когато бяхме на улицата, не съм видял А. да удря О.. А. не е вземал кол от дървата, за да бие О.. А. се подпря на онези дърва, след като О. го бутна в гръб и му скъса тениската. О. падна на улицата с главата напред и с колената, защото след като бутна А. в гръб, А. се обърна и бутна О. с рамото. Аз бях между двамата и след като О. му скъса тениската, А. се обърна рязко, по инстинкт. А. не е посегнал да го удари, а просто направи рязко движение. Тъй като аз бях между тях, А. и двамата ни бутна и О. падна. Аз не паднах, подпрях се на А.. Г. беше малко по-надолу, до коша и видя това нещо. Гледаше към тях. Никой не е посягал на Г. да я хвърля към коша. Не беше тъмно. Една крушка светеше по - надолу. Г. беше на около 5 - 6 метра от А. и О., а аз бях точно до А.. Крушката беше на 2 - 3 метра към дома на Г.. Г. беше на 5 метра по - надолу. На ** август двете деца на О. запалиха простора на И.С. с една туба бензин. Тубата беше от минерална вода – сода. На по-другия ден, децата си признаха, че О. ги е накарал да запалят простора. Първо това ми го разказаха, но след това ги срещнах на пътя и ги питах наистина ли така са направили и те казаха „да”. След това са признали на И. С., че О. ги е накарал да го направят. По – малкото дете се казва *. – горе - долу на ** г. - ** г., а другото да е на ** г. - ** г. Децата са момчета. Вечерта, след палежа, не знам някой да се опитвал да вкарва тези деца в багажник на някаква кола и да ги заплашва с побой. Разчу се в махалата за подобно нещо, но не сме чули кой го е направил. Нямаło е разправии или коментирани за това нещо. Вечерта, след пожара, видях тези деца. Ходят да работят с едно момче – Б.. Помагат му за цепене на дърва, за носене. Той ги докарва към 5 ч. – 6 ч. вечерта и обръща джипа си до нас. На ** август вечерта ги видях. На ** август вечерта, аз като излизах от нас беше около 8,30 ч. – 9,00 ч. и ги засякох до една машина за кафе. Бяха в добро настроение. Вървяха надолу и викаха, свиркаха, както винаги. О. падна само един път пред нас, на стълбите. Подпря се на дясното коляно и тръгна напред, обаче жена му го държеше и ние с А. излязохме да му помогнем да отиде до асфалта. Освен аз и А., когато помагахме на О., П. вървеше зад нас. В беседката О. и Г. бяха седнали едно до друго, срещу нас, а синът им – Е., беше срещу тях.

АДВ. К.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

АДВ. Р.: Нямам повече въпроси. Моля свидетелят да бъде освободен.

Свидетелите бяха освободени от съдебната зала.

СЪДЪТ докладва постъпило по делото писмо с вх. № 2984/06.11.2023 г. от началника на РУ – Чепеларе, с което се изпраща справка с № 373р-11344/03.11.2023г по искане на съда относно получен сигнал на телефон 112, както и за полицейските служители, които са посетили на място подадения сигнал

СЪДЪТ докладва постъпило по делото писмо с вх. № 3048/09.11.2023 г. от Териториална дирекция на НАП – Пловдив, офис Смолян, с което предоставят информация, относно предприети действия по изпратен и влязъл в сила изпълнителен лист, с който е наложена глоба с Решение № 189/12.12.2013 г. по АНД № 178/2013 г. по описа на РУ – Чепеларе, издаден срещу А. Н. Ч.. Уведомяват, че глобата към настоящия момент не е платена. За събиране на задълженията на лицето е образувано изп. дело № 21120000567/2012 г., по което са предприети действия по принудително изпълнение с налагане на обезпечителни мерки.

СЪДЪТ докладва постъпила по делото с вх. № 3061/10.11.2023 г. преписка № 1930/2023 г. на РП – Смолян, изпратена от МКБППМН – Община Чепеларе.

АДВ. К.: Моля да се приемат и приобщят към доказателствата по делото докладваните писма и преписка.

АДВ. Р.: Моля да се приемат.

С оглед становищата на страните, съдът намира, че следва да приеме и приобщи към доказателствените материали по делото постъпилото писмо с вх. № 2984/06.11.2023 г. от началника на РУ - Чепеларе, към което е приложена справка по искане на съда относно получен сигнал на телефон 112, както и за полицейските служители, които са посетили на място подадения сигнал, писмо с вх. № 3048/09.11.2023 г. от Териториална дирекция на НАП – Пловдив, офис Смолян, с което отговарят на съда какви мерки са предприети за принудително изпълнение на наложената с Решение № 189/12.12.2013 г. по АНД № 178//2013 г. по описа на РУ – Чепеларе, издаден срещу А. Н. Ч., както и преписка с № 1930/2023 г. по описа на РП - Смолян, изпратена от МКБППМН – Община Чепеларе, постъпила с вх. № 3061/10.11.2023 г.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИОБЩАВА към доказателствените материали по делото постъпило по делото писмо с вх. № 2984/06.11.2023 г. от началника на РУ - Чепеларе, към което е приложена справка по искане на съда относно получен сигнал на телефон 112, както и за полицейските служители, които са посетили на място подадения сигнал, писмо с вх. № 3048/09.11.2023 г. от Териториална дирекция на НАП – Пловдив, офис Смолян, с което отговарят на съда какви мерки са предприети за принудително изпълнение на наложената с Решение № 189/12.12.2013 г. по АНД № 178/2013 г. по описа на РУ – Чепеларе, издаден срещу А. Н. Ч., както и преписка с № 1930/2023 г. по описа на РП - Смолян, изпратена от МКБППМН – Община Чепеларе, постъпила с вх. № 3061/10.11.2023 г., съдържаща 41 листа, заверени копия, а именно: справка (1-3 л.); разпореждане от РП – Смолян, ведно с жалба (4,5 л.); постановление от РП – Смолян (6 л.); писма до и от РП - Смолян (7-11л); материали по преписка рег. № 373 ЗМ – 120/2023 г. (12-17 л.); материали по преписка рег. № 373р - 8746/2023 г. (18-21 л.); обяснения (22-25 л.); удостоверения за раждане (26, 27 л.); характеристични справки (28-30 л.) и постановление за отказ да се образува досъдебно производство с № 1930/18.10.2023 г. на РП – Смолян, ТО – Чепеларе.

Съдът **ПРЕДОСТАВЯ** възможност на адв. К. да проведе разговор извън съдебната зала с повереника си относно предложението за споразумение.

АДВ. К.: Госпожо съдия, моят повереник не желае да сключва спогодба. Не желае да оттегли тъжбата си. Желает производството да продължи. Нямам други доказателствени искания за гласни доказателствени средства.

ЧАСТНИЯТ ТЪЖИТЕЛ М.: Поддържам казаното от повереника ми.

АДВ. Р.: Ние предлагаме, не молим за милост. Ние сме удовлетворени от това, че той не желае да оттегли тъжбата си. На този етап моят подзащитен няма да дава обяснения. Нямаме други доказателствени искания за събиране на други гласни доказателствени средства.

ПОДСЪДИМИЯТ Ч.: Поддържам казаното от адвоката ми.

Предвид обстоятелството, че в днешното съдебно заседание бяха разпитани поисканите от страните свидетели и с оглед изявленията им, че нямат други доказателствени искания за събиране на гласни доказателствени средства, съдът намира, че следва да разпорежи за следващото съдебно заседание да бъде призовано назначеното по делото вещо лице д - р С. С. С., който да изготви допуснатата по делото съдебно - медицинска експертиза, със задачите, формулирани от частния тъжител, чрез неговия повереник, като му се укаже да депозира заключението в 7- дневен срок преди датата на следващото съдебно заседание, на основание чл. 149, ал. 3 от НПК.

Предвид необходимостта от време за изготвяне на допуснатата съдебно - медицинска експертиза, съдът намира, че следва да отложи делото за други дата и час.

Ще следва за следващото съдебно заседание да се изготви актуална справка за съдимост на подсъдимия А. Н. Ч..

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 24.01.2024 г. от 13,30 часа, за които дата и час частният тъжител О. Х. М. е уведомен в днешното съдебно заседание, лично и чрез повереника му адв. К.. Подсъдимият А. Н. Ч. е уведомен в днешното съдебно заседание, лично и чрез защитника му адв. Р..

ДА СЕ ПРИЗОВЕ вещото лице д –р С. С. С. за следващо съдебно заседание, като се уведоми да изготви допуснатата по делото съдебно - медицинска експертиза, със задачите, формулирани от частния тъжител, чрез неговия повереник и му се укаже да депозира заключението в 7- дневен срок преди датата на следващото съдебно заседание, на основание чл. 149, ал. 3 от НПК.

ДА СЕ ИЗГОТВИ актуална справка за съдимост на подсъдимия А. Н. Ч. за следващото съдебно заседание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16,11 часа.

Съдия при Районен съд – Чепеларе: _____

Секретар: _____